

Bud' se budeme chovat křesťansky, nebo přijde totální kolaps společnosti.

Žijeme v reálném, materiálním světě a každodenně se setkáváme s jeho problémy, které musíme řešit. V poslední době se za největší problém lidstva považuje ekonomika. Stále jsme zahlcováni novými a novými informacemi o tom jak se ekonomika tohoto světa hroutí a proto přece musíme chápat opatření k jeho záchraně, které se nás přitom hluboce dotýkají.

Jsme křesťané, kteří se snaží v životě řídit Bibli a proto se pokusme podívat se na tuto problematiku také z hlediska Bible.

Za minulého režimu existoval vysokoškolský předmět "Politická ekonomie", který se snažil o propojení ekonomie s vládnoucí Marxistickou filozofií.

Pokusme se o podobný přístup, ale z hlediska křesťanství.

(Inspirací do jisté míry byly i některé myšlenky z knihy ekonoma T.Sedláčka "Ekonomie dobra a zla", který se také pokouší o tento přístup.)

Počáteční Boží záměr:

Bible se zabývá zejména morálkou lidí včetně duchovních hodnot a z toho vyplývajících událostí, protože to je největší problém lidstva.

Přitom materiální a tedy ekonomický svět je výtvorem Božím. Lidé dostali jako první úkol pokyn se na této práci spolupodílet tj. spoluutvářet jeho podobu. Viz. popis stavu v Edenu, kdy lidé měli za úkol o Eden pečovat (hospodařit) a zřejmě i dále rozšiřovat.

1.Moj 2:15 Bůh postavil člověka do zahrady v Edenu, aby ji obdělával a střežil.

Procesem pojmenování zvířat (zřejmě dle jejich vlastností a podoby) se tak podíleli i na dokončení stvořitelského procesu.

19 Když vytvořil Bůh ze země všechnu polní zvěř a všechno nebeské ptactvo, přivedl je k člověku, aby viděl, jak je nazve. Každý živý tvor se měl jmenovat podle toho, jak jej nazve.

20 Člověk tedy pojmenoval všechna zvířata a nebeské ptactvo i všechnu polní zvěř.

V počátečním období lidské existence je patrné, že morálka a ekonomika jsou těsně spojeny a existuje zde přímá závislost. Příklady:

Adam s Evou v době jejich působení v Edenu měli všeho dostatek.

1.Moj 1:29 Bůh také řekl: "Hle, dal jsem vám na celé zemi každou bylinu nesoucí semena i každý strom, na němž rostou plody se semeny. To budete mít za pokrm.

Stav po jejich vyhnání se však stává trestem za neposlušnost.

1.Moj 3:17 Adamovi řekl: "Uposlechl jsi hlasu své ženy a jedl jsi ze stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst. Kvůli tobě nechť je země prokleta; po celý svůj život z ní budeš jíst v trápení.

18 Vydá ti jenom trní a hloží a budeš jíst polní byliny.

19 V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátiš do země, z níž jsi byl vzat.

Ještě zřetelněji je to vidět ze zaslíbení a prokletí Izraelitům při přijímání Mojžišské smlouvy.

5.Moj 7:11 Proto bedlivě dbej na přikázání, nařízení a práva, která ti dnes přikazují dodržovat.

12 Za to, že tato práva budete poslouchat a bedlivě je dodržovat, bude Hospodin, tvůj Bůh, zachovávat tobě smlouvu a milosrdenství, jak přísahal tvým otcům.

13 Bude tě milovat a bude ti žehnat a rozmnoží tě. Požehná plodu tvého života i plodu tvé role, tvému obilí, tvému moštu, tvému oleji, vrhu tvého skotu a přírůstku tvého bravu na zemi, o níž se přísahou zavázal tvým otcům, že ti ji dá.

3.Moj 26:3 Jestliže se budete řídit mými nařízeními, dbát na má přikázání a plnit je,

4 dám vám ve vhodném čase vydatné deště, země vydá svůj výnos a stromovi na poli ponese ovoce.

5 Výmlat bude trvat až do vinobraní a vinobraní zas až do setby. Najíte se svého pokrmu dosyta a budete sídlit ve své zemi bezpečně.

Je zajímavé, že tehdejší doba nezná ani pohrdání bohatstvím, ale ani chválu chudoby.

Ekonomický zdar byl dokonce považován za projev Boží přízně.

Např. Job.

Jób 1:1 Byl muž v zemi Úsu jménem Jób; byl to muž bezúhonný a přímý, bál se Boha a vystříhal se zlého.

3 Jeho stáda čítala sem tisíc ovcí, tři tisíce velbloudů, pět set spřežení skotu a pět set oslic. Měl také velmi mnoho služebnictva. Ten muž předčil všechny syny dávnověku.

Na druhé straně však Písmo nezapomíná ani na tzv. sociální síť (tj. pomoc chudým, vdovám a sirotkům).

Jedná se o takové instrumenty jako byly: „léto milosti" (oddlužení jednou za 50 let a tedy nepřenášení dluhů na další generace), almužny, paběrkování, bezúročné půjčky, atd. Podrobně je vše popsáno v 3. Mojžíšově.

Bible tak vysvětluje morálně ekonomický cyklus, kdy dodržování požadovaných hodnot (tedy morálky) přináší i zisk

Celá historie a současnost lidstva je přitom ovlivňována sporem v nebesích.

Tzv. spornou otázku a existenci zla máme poměrně dobře zpracovánu v našich publikovaných studiích. Jednak v knize Popularizace prvních výsledků vědeckého studia Bible, ale i např. v kontextových studiích. Bez jejího pochopení však nelze pochopit ani podstatu současných problémů.

Takže pouze velmi stručná rekapitulace.:

Role i vznik satana byly dlouho nejasné. Souviselo to především s přijatým postulátem všemohoucnosti Boha, kdy za všechno zlé, co se na zemi i jinde dělo a děje je zodpovědný právě "všemohoucí" Bůh. Teologové proto řešili problém, jak mohl dobrotivý Bůh stvořit kromě dobra i zlo.

Zlo ani dobro není ani věc ani osoba - je to pojmenování pro kvalitu nějakého činu nebo souboru činů. Dokud v nějakém prostoru neexistuje nic, nelze v něm spáchat žádné zlo - není totiž co zničit nebo alespoň poškodit. Jakmile však Stvořitel začal svou tvůrčí činnost, vznikla tím možnost to nově vytvořené zničit - tedy spáchat zlo. Takže Stvořitel již samou svou tvůrčí činností vytvořil možnost konat zlé - tedy jakoby "vytvořil" zlo.

Izajáš 45:7 Já vytvářím světlo a tvořím tmu, působím pokoj a tvořím zlo,

Protože není možné vytvořit cokoli, co by bylo nezničitelné nebo alespoň nepoškoditelné, není možné spolu se stvořením dobrého "nestvořit" i možnost vykonat zlo. A nemůže to udělat ani Bůh.

Principiálně a zjednodušeně řečeno: Dobro souvisí s tvorbou (konstrukcí) a zlo s ničením (destrukcí).

Spor o "kvalitu" stvořených lidí tak probíhá již od prvního selhání lidí v Edenu, kdy hlavním viníkem (svůdcem) je však satan.

Vzhledem k existenci "svobodné vůle" při stvoření je nutné nechat tento spor proběhnout až do konce tj. k naprosto jednoznačnému výsledku. Každý se tak bude muset rozhodnout na které straně stojí.

Satanovo tvrzení je, že lidé jsou schopni si vládnout již nyní sami a nechtějí tedy Boží vládu. Písmo naopak tvrdí, že celé stvoření bude toužebně čekat na vládu Božích synů, protože si uvědomí katastrofální stav planety jím způsobený a neschopnost ateistických světských vlád tuto katastrofu odvrátit.

Římanům 8:19 Celé tvorstvo toužebně vyhlíží a čeká, kdy se zjeví sláva Božích synů.

Objektem sporu je celé lidstvo. Lidstvo si vyzkouší i poslední dosud nevyzkoušenou formu vlády tj. celosvětovou vládu a to v obou základních formách: demokratické a totalitní. Za krátkou dobu se prokáže, že pod vedením všech druhů lidských vlád se lidstvo dostane až na samotný pokraj sebezničení a to především nastolením bezpráví, zničením životního prostředí, zhroucením hospodářství a chaosem. K záchraně lidstva bude zcela zjevně bezpodmínečně nutný Boží zásah a Bohem ustanovená vláda Božích synů. Satanovi přívrženci budou muset být odstraněni, protože zničí každý dobrý záměr.

Tak bude ospravedlněna Bohem ustanovená vláda (tj. Boží království). Nebude lidem vnucena silou, ale bude jediným východiskem, které zoufalé lidstvo přivítá.

Poznámka: Ke katastrofálnímu scénáři by nemuselo nutně dojít. Pokud lidstvo dokáže, že je schopné trvale se bránit vlivu "těch, kteří ničí zemi" (Zj.11:18 PNS), a naopak jejich vliv bude soustavně omezovat (až k zanedbatelné úrovni), bude scénář změněn a lidstvo dostane požehnání.

Kde došlo k chybám:

Zlomovým bodem byla průmyslová revoluce, nástup demokracie a ateizmu .

Wikipedie : Průmyslová revoluce bylo období od 18 do 19. století, kdy se zásadně proměnilo zemědělství, výroba, těžba, doprava a další hospodářské sektory. Ve výrobním procesu docházelo k přechodu od ruční výroby v manufakturách k tovární strojní velkovýrobě za pomoci nových zdrojů energie, čím docházelo k vzrůstající dělbě práce a specializaci. Došlo také k zásadním společenským, kulturním a politickým změnám ve většině států světa. Tento proces započal ve Velké Británii a poté pokračoval v dalších zemích Západu. V tomto procesu hrály významnou roli nové vědecké a technologické objevy. Dopad průmyslové revoluce na společnost byl velice rozsáhlý. Historikové se shodují, že jde o jedno z nejdůležitějších období lidských dějin vůbec.

Původní vztah mistr - tovaryš byl překonán a vznikaly nové kapitalistické vztahy na bázi podnikatel - námezdní dělník. Tím byl položen základ ke vzniku tzv. "dělnické třídy", jejím revoltám, novým filozofiím (např. Marxistická) a "demokratizaci společnosti".

Namísto Boha však získává vůdčí postavení ekonomika (hospodářství) následována politikou, které tak přebírají vůdčí roli.

Dochází totiž k totálnímu selhání církví (byrokracie, štěpení, vznik mnoha odnoží, atd.) a nastává odluka církví od států (Francouzská revoluce),.

Tím, že církve v minulosti potlačovaly vědecký pokrok nastala situace, kdy vzhledem k mnoha novým vědeckým objevům (tzv. osvícení), bylo náboženství spojováno s „konzervatismem". Tím byl umožněn nástup ateizmu. (Darwin zakladatel teorie evoluce).

Z hlediska Božího je to přitom ta nejhorší možná filozofie .

Jeremjáš 16:11 Na to jim odpovíš: V tom, že mě vaši otcové opustili, je výrok Hospodinův, a chodili za jinými bohy, sloužili jim a klaněli se jim; mne opustili a můj zákon nedodržovali.

12 Vy však jste činili horší věci než vaši otcové; hle, každý z vás si žije podle svého zarputilého a zlého srdce a mne neposlouchá.

Během dějin lidé vyzkoušeli již všechny ideologie a formy vládnutí a v současné době nemají již žádnou vizi či ideu jak dál.

Každá, nám známá společnost, je nějakým způsobem organizována. Jednak, aby nedocházelo ke kompetenčním sporům a jednak k větší efektivitě této společnosti (dělba práce).

Všimněme si, že Adam byl stvořen výrazně dříve než Eva. Tím „dostal“ přirozenou autoritu staršího, zkušenějšího a hned zpočátku se tak zamezilo kompetenčním sporům.

V době Mojžíše, kdy jednotlivec - Mojžíš již nemohl zvládat každodenní problémy, které musel řešit dostal od svého tchána radu jak vybudovat funkční organizační strukturu - 144000 (viz. studie).

Izraelité byli organizováni kmenově (rodově) pro oblast moci výkonné. Kompetenční spory byly řešeny ustanovenými soudci. Dále zde byla „třída“ kněží pro oblast duchovní.

Tím byly efektivně řešeny všechny oblasti nutné pro fungování organizované společnosti tj. moc výkonná, moc soudní (spravedlnost) a moc politická (duchovní).

Toto schéma bylo jako poslední dáno lidem samotným Bohem. Můžeme proto oprávněně předpokládat, že nové, nadcházející Boží království bude organizováno obdobným způsobem.

Následné schéma - lidské království bylo již výmyslem lidí a Bůh je před ním důrazně varoval, ale vzhledem ke svobodné vůli připustil. (1. Samuelova kap. 8-10).

Postupné změny ve formách vládnutí pak byly většinou výsledkem stavu dané společnosti a to zejména v oblasti ekonomických potřeb. Např. konec nevolnictví byl vynucen potřebou mobilní pracovní síly.

Takže lze konstatovat, že zatím žádná forma vládnutí se v minulosti buď neosvědčila, nebo byla překonána formou zdánlivě lepší.

To se týká i nedávné doby "socialismu", kdy již první pokusy o společnost na základě komun se neosvědčily. Máme zde příklad již z doby apoštolů (Sk. kap. 6).

Tato forma však prohrála ekonomickou soutěž s formou kapitalistickou a proto musela být nahrazena. Na druhé straně je nutné poznamenat, že principiálně je tato forma vlády „sociální“ ale její nepřekonatelnou překážkou je absence Boha.

Dle současných znalostí se v obecné rovině jeví jako nejlepší vláda - vláda osvětleného panovníka, která také bude v určité konkrétní formě zřejmě fungovat v době budoucího očekávaného Božího království.

V současné době převažující forma demokracie se celosvětově a naprosto jednoznačně prokazuje jako neživotaschopná. **Chybí zde vůdčí filozofie, jejíž nedostatek je nahrazován**

konzumem a honbou za ziskem. Současně se zde promítá i smrtelnost lidí, kdy převládá filozofie - „po mně potopa“. To vede k naprostému rozkladu morálky a tedy všeho, co z lidí dělá lidi.

2 Timoteovi 3:1 Věť, že v posledních dnech nastanou zlé časy.

2 Lidé budou sobečtí, chamtiví, chvástaví, domýšliví, budou se rouhat, nebudou poslouchat rodiče, budou nevděční, bezbožní,

3 bez lásky, nesmiřitelní, pomlouvační, nevázaní, hrubí, lhostejní k dobrému,

4 zrádní, bezhlaví, nadutí, budou mít raději rozkoš než Boha,

Jaké to mělo důsledky:

V současné době se usilovně pracuje na vytvoření celosvětové vlády, která má být zachráncem lidstva. Jakákoliv nová ideologie však chybí.

Jediným východiskem, které by mělo spasit lidstvo je v současnosti považováno vytvoření celosvětové vlády. Problémy, které zažíváme jsou totiž již většinou lokálně neřešitelné.

Např. známý Římský klub ji považuje jako poslední možné řešení záchrany lidstva. Světová elita je nadšena 360 let starou knihou od prvního velkého filozofa totalismu Thomase Hobbesa.

V knize "Umění vládnout" Římský klub popisuje nutnost gigantického superstátu včetně možností jeho světovlády. Citace:

"Aplikujeme v globálním měřítku myšlenku Thomase Hobbesa o možnosti a zřejmě i nezbytnosti, že pokud slabší prostředky selžou, zavést světový polo-autoritářský režim, který by zavedl opatření nutná k přežití lidstva."

"Je možné, že pud válčit je v naší přirozenosti zakořeněn, jelikož od vzniku Homo Sapiens byl našemu druhu užitečný. Nyní se už takové chování stalo něčím dysfunkčním. Chceme-li však takové zakořeněné mechanismy vymýtit, může to vyžadovat období radikální operace, bez umrtvení. Není tedy nemožné, že jedinou cestou, jak zastavit lidstvo ohrožující konflikty zbraněmi hromadného ničení, bude zavedení Světového Leviatana."

"To může mimo jiné mít formu autoritářské vlády koalice supermocností, které použijí brutální násilí, aby eliminovaly válku a zničily všechny zbraně hromadného ničení ve všech zemích kromě sebe. V takovém případě raison d'humanité může vyžadovat, abychom se po této cestě vydali, ačkoli za to můžeme draze zaplatit ztrátou řady základních hodnot, včetně lidských práv."

Všechny zásadní změny přijímané vládami, které jsou uskutečňovány na základě katastrof (jako jsou: terorismus, přírodní zdroje a katastrofy, dluhová krize, atd.) vypadají navenek jako pozitivní a směřující k nápravě. Jejich skutečným cílem však je omezit svobodu lidí a nastolit celosvětový řád.

Jak již bylo řečeno Bible tento stav předpovídá. Popis je uveden v knize Zjevení kap. 13 a 17 a knize Danielově kap. 2 a 7.

Popis současné situace - Sedmero jezdců apokalypsy

Zj . kap.6:8 ... Těm jezdcům byla dána moc, aby čtvrtinu země zhubili mečem, hladem, morem a dravými šelmami.

Jan ve své knize popisuje čtyři jezdce apokalypsy, ale nám jich, dle současných znalostí, hrozí hned sedm, drobnější průšvihy v to nepočítaje. Jsou to: (Zj. kap. 6, Mat. kap.24)

Klimatické změny (přírodní katastrofy) Zj 6:12-14

Energetická krize a vyčerpatelnost zásob nerostných surovin

Finance a ekonomika

Války a terorismus Zj 6:3,4

Atomová katastrofa

Migrace obyvatel (Islamizace)

Přelidnění a nedostatek potravin Zj 6:5,6

Vzhledem k celkovému zaměření této přednášky se budeme zabývat zejména oblastí

Finance a ekonomika.

Již několik let (od r.2008) probíhá jeden z nejhorších kolapsů finančního světa (srovnatelný snad s 30 léty minulého století). Kolaps začal v Americe jako krize realitní a díky globalizaci zasáhl již celý svět. Tyto kolapsy či lépe řečeno nekontrolovatelné výkyvy budou pokračovat a to se zhoršující se tendencí. Vzhledem k závažnosti problému se do řešení angažují vlády. A jak se to pokouší řešit? Podle v minulosti osvědčeného scénáře, tj. státními zásahy. V USA to byl Roosvelt a jeho „nový úděl“ v Evropě pak např. Hitler. Každý na to šel poněkud jinak, ale jedno bylo společné - státní zásahy a diktatura. Vláda USA např. nedávno „zestátnila“ dva největší hypoteční ústavy a největší světovou zajišťovnu. Ostatní vlády jsou připraveny ji následovat. Zároveň se ozývají hlasy požadující vytvoření globální centrální banky, která by měla podobným krizím zabránit. To by však vedlo ke vzniku jedné světové moci, protože jedna centrální banka vyžaduje jednu vládu. Pokus o realizaci v menším měřítku můžeme pozorovat na úrovni Evropy a to např. v oblasti státních rozpočtů.

V současnosti se hovoří především o **tzv. dluhové krizi tzn., že jednotlivé státy mají obrovské dluhy, které se jim nedaří splatit a hrozí jim tak státní bankrot**. Příkladem může být současná situace Řecka. Další státy (např. Irsko, Španělsko, Portugalsko a Itálie) jsou však také v oblasti akutního nebezpečí.

Jak a proč k takovému stavu došlo?

Existuje mnoho pohledů a následných pokusů o vysvětlení. Vybral jsem dva z nich, které mi připadají ilustrativní:

A. U počátků sociálního státu snad byla dobrá vůle a příkaz mezilidské solidarity; vyklubal se z něj ale „žravý Otesánek“, schopný pohltit nejen vše, čeho nabyl pilný občan, ale i to čeho vůbec nenabyl a ani jeho potomstvo nenabude. Deficitní rozpočty a jiné neřešitelnosti jdou nejméně z poloviny na jeho konto, což ale představuje jen menší část maléru. Horší je demoralizace společnosti. Občan sice ví, že mu milostivý stát může dát do pravé kapsy jen část toho, co mu vytáhl z levé, zbytek pohltí byrokracie, o jiných příživnících nemluvě. Ale nevadí mu to příliš, hlavně že má iluzi jistoty. Ví také, že co stát nevyždímá z něj, musí si vydlužit na účet budoucnosti. Ale ať se starají potomci, jak z té bryndy ven, my žijeme teď.

Druhou položkou téhož účtu je úpadek demokracie a pozvolná ztráta občanovy svobody. Neboť cílem každého politika, vědomým či bezděkným, je získat moc, ať pro ni samu nebo pro výhody a požitky s ní spojené.

B. Jak vznikají vlády v převážné většině tzv. demokratických států? Na základě tzv. demokratických voleb jsou voleni zástupci do zastupitelských orgánů a případně přímo ještě prezident. (Dobrym názorným příkladem jsou volby amerického prezidenta).

Co rozhoduje o výsledcích voleb? Média a volební propagace. Kdo ovládá média a kdo je schopen a ochoten zaplatit volební propagaci? Ten, kdo má dostatek finančních prostředků a pod pojmem dostatek je vhodné si představit skutečně hodně velké číslo. Dostatečným množstvím finančních prostředků jsou vybaveny především banky a velké korporace.

Jestliže někdo financuje volby, logicky předpokládá, že ten, koho umožní zvolit, bude hájit především jeho zájmy. Jaký je zájem těchto finančníků? Zisk (ještě více finančních prostředků) a moc (upevnění moci).

Co je tedy cílem „demokraticky“ zvolených představitelů státu při výkonu jejich funkce?

1. Na prvním místě musí sledovat zájem těch, kteří umožnili jejich zvolení (těch, kteří je financují), protože jinak by už nikdy nebyli zvoleni. Případně by byli odvoláni již v průběhu volebního období, v horším případě i jinak odstraněni, čehož jsme byli často svědky a nemuselo se jednat vždy jen o fyzickou likvidaci. (Např. nikdy pořádně nevysvětlená vražda prezidenta USA Kennedyho).

2. Na druhém místě sledují svůj zájem, který však nesmí příliš kolidovat se zájmem financujících (v opačném případě by se dostavily výše uvedené následky), a tím zájmem jsou opět peníze a moc (případně v obráceném pořadí).

3. Na třetím místě bývá někdy i zájem občanů státu, což bývá ovlivněno touhou po opětovném zvolení nebo dokonce i jistou mírou slušnosti některých zvolených zástupců.

Z toho plyne, že **z dluhové krize se svět vůbec nemůže dostat, protože finanční vládcí světa nedovolí vyrovnání dluhů**. Jsou totiž věřiteli států, což je pro ně výhodné i výnosné. Zároveň financují a tedy následně ovládají zvolené politiky. Mocenská struktura má tedy eminentní zájem na pokračování stávající situace a vzhledem k tomu, že vlastní i media podporují „konzumní“ systém života na dluh. **Jsou tedy „otci“ dnešní dluhové krize.**

(V diktaturách byly jiné prostředky k ovládnutí lidí a nebylo nutné využívat tento způsob - viz. např. bývalá ČSSR).

Zabývali jsme se stručně jenom dluhovou krizí, ale v oblasti ekonomiky a financí je takových problematických oblastí daleko více.

Např. přesun světové výroby do oblasti jihovýchodní Asie, kdy v tzv. vyspělých zemích se téměř již nic nevyrábí a hospodářství je postaveno na službách. Ohrožení USD jako světové měny. Inflační tisk peněz. Stále větší rozdíly mezi "bohatým severem" a „chudým jihem“. Oblast sociální a její zneužívání. Atd. Z hlediska rozsahu této přednášky je však nemůžeme detailně analyzovat.

Možnosti řešení:

Vzhledem k popsanému chování lidstva, které se děje ve všech jmenovaných oblastech "apokalypsy", musí zákonitě dojít k totálnímu kolapsu společnosti.

Micheáš 7:13 Ale země bude zničena kvůli svým obyvatelům, pro ovoce jejich skutků.

Lidstvo se prokázalo jako nepoučitelné a proto musí pro záchranu civilizace dojít k Božímu zásahu, kdy budou rozděleni lidé dle svých skutků .

Jeremjáš 17:10 Já Hospodin zpytuji srdce a zkoumám ledví, já každému splatím podle jeho cesty, podle ovoce jeho skutků."

Izajáš 5:20 Běda těm, kdo říkají zlu dobro a dobru zlo, kdo vydávají tmě za světlo a světlo za tmě, kdo vydávají hořké za sladké a sladké za hořké!

Matouš 7:18 Dobrý strom nemůže nést špatné ovoce a špatný strom nemůže nést dobré ovoce.

19 Každý strom, který nedává dobré ovoce, bude vyřazen a hozen do ohně.

Matouš 12:33 Zasad'te dobrý strom, i jeho ovoce bude dobré. Zasad'te špatný strom, i jeho ovoce bude špatné. Strom se pozná po ovoci.

Následně dojde ke změně společenského řádu, kdy moci se ujme Boží království.

Matouš 25:31 Až přijde Syn člověka ve své slávě a všichni andělé s ním, posadí se na trůnu své slávy;

32 a budou před něho shromážděny všechny národy. I oddělí jeden od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů,

33 ovce postaví po pravici a kozly po levici.

34 Tehdy řekne král těm po pravici: 'Pojďte, požehnání mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa.

Bible přitom dává křesťanům návod jak se chovat.

Jak již bylo řečeno Bible se zabývá především duchovní stránkou věci. Zejména tzv. Nový Zákon, který je určen pro křesťany, se ekonomikou nevěnuje a je zaměřen zejména na duchovní stránku.

"Člověk je zde popisován jako duchovní bytost žijící v materiálním světě, kdy na něj musí reagovat."

Pokusíme se zde shrnout Biblí doporučené návody na chování křesťanů v takovém reálném materiálním světě.

Víra v Boha včetně snahy o dodržování jeho zákonů.

V situacích, kdy se bude hroutit a kolabovat tento svět resp. společenský řád zůstane křesťanům především víra. Víra v to, že nás Bůh může zachránit. Lidské síly na to již stačit nebudou.

Matouš 24:21 Neboť tehdy nastane hrozné soužení, jaké nebylo od počátku světa až do nynějška a nikdy již nebude.

22 A kdyby nebyly ty dny zkráceny, nebyl by spasen žádný člověk; ale kvůli vyvoleným budou tyto dny zkráceny.

Matouš 9:22 Ježíš se obrátil a spatřiv ji, řekl: "Bud' dobré mysli, dcero, tvá víra tě zachránila.

1 Korintským 2:5 aby se tak vaše víra nezakládala na moudrosti lidské, ale na moci Boží.

Jan 3:16 Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.

Jan 17:3 "To znamená věčný života, že přijímají poznání o Tobě, jediném pravém Bohu a o tom, kterého jsi poslal Ježíši Kristu".

Zaslíbení trvalého života ve spravedlivé společnosti (spravedlnost)

Křesťané mají oproti nevěřícím obrovskou výhodu a to je víra ve vzkříšení a nabídka trvalého života ve spravedlivé společnosti.

Byli tak zbaveni otroctví smrtelnosti, které je jednou z hlavních příčin demoralizace společnosti.

Stejně tak je demoralizující i zjevná nespravedlnost tohoto světa snad ve všech oblastech lidského života.

1 Korintským 15:20 Avšak Kristus byl vzkříšen jako první z těch, kdo zesnuli.

21 A jako vešla do světa smrt skrze člověka, tak i zmrtvýchvstání:

22 jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni dojdou života.

Římanům 8:21 že i samo tvorstvo bude vysvobozeno z otroctví zániku a uvedeno do svobody a slávy dětí Božích.

Židům 2:14 ... aby svou smrtí zbavil moci toho, kdo smrtí vládne, totiž d'ábla,

15 a aby tak vysvobodil ty, kdo byli strachem před smrtí drženi po celý život v otroctví.

1 Janův 3:10 Podle toho lze rozeznat děti Boží a děti d'áblovy: Není z Boha, kdokoliv nečiní spravedlnost a nemiluje svého bratra.

2 Petrův 3:13 Podle jeho slibu čekáme nové nebe a novou zemi, ve kterých přebývá spravedlnost.

Galatským 5:5 My však z moci Ducha a ve víře očekáváme spravedlnost, která je naší nadějí.

Aktivní přístup - schopnosti (talenty), křesťanské společenství

Hlavním rozdílem mezi křesťanstvím a zejména východními (asijskými) náboženstvími je právě aktivní přístup ke světu a společnosti se snahou o jejich poučení a nápravu. V dobách Ježíšových byli učedníci přímo vyzýváni k misijní činnosti - šíření dobré zprávy (evangelia). Požadavek na aktivní život křesťanů stále trvá a může zahrnovat různé formy - podle možností a schopností jedince. Zároveň je kladen důraz na nutnost společenství s dalšími křesťany.

Jakubův 2:20 Neuznáš, ty nechápavý člověče, že víra bez skutků není k ničemu?

Matouš kap. 25 - podobenství o hřivnách

Židům 10:25 Nezanedbávejte společná shromáždění, jak to někteří mají ve zvyku, ale napomínejte se tím více, čím více vidíte, že se blíží den Kristův.

1 Korintským 15:33 Neklamte se: 'špatná společnost kazí dobré mravy'.

Schopnost spolupráce - láska Aggapé

Jak již bylo řečeno, křesťanství je aktivní a společenské náboženství, které se stane vůdčí a jedinou ideologií v budoucím Božím království. Proto je naprosto nezbytné, aby křesťané dokázali, že jsou schopni vytvořit „bezkonfliktní“ společnost na bázi lásky aggapé. Tato schopnost či neschopnost je také součástí řešení sporné otázky. Musíme se tedy již dnes učit uplatňovat tuto naši snahu i v současných nepříznivých podmínkách.

Jan 13:34 Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem.

35 Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým."

1 Korintským 13:1 Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale lásku bych neměl, jsem jenom dunící kov a zvučící zvon.

2 Kdybych měl dar proroctví, rozuměl všem tajemstvím a obsáhl všechno poznání, ano kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel, ale lásku bych neměl, nic nejsem.

3 A kdybych rozdal všechno, co mám, ano kdybych vydal sám sebe k upálení, ale lásku bych neměl, nic mi to neprospěje.

1 Korintským 13:8 Láska nikdy nezanikne. Proroctví - to pomine; jazyky - ty ustanou; poznání - to bude překonáno.

1 Korintským 13:13 A tak zůstává víra, naděje, láska - ale největší z té trojice je láska.

Střídmost

Jak již bylo naznačeno dříve požadavky na křesťany se liší od požadavků, které byly kladeny na Izraelity. Z hlediska ekonomického se dá říci, že požadavky vyplývající z Nového Zákona od křesťanů v praktickém životě požadují určitou skromnost či střídmost a varují před konzumním způsobem života, který v dnešní době silně přispívá k demoralizaci společnosti.

Nadměrná nestřídmost vede k o to větší závislosti na tom, kdo manipuluje s dnešním bohatstvím. Proto se neustále mluví o krizi, aby se v lidech vypěstoval silnější podvědomý strach a obava z toho, co bude zítra.

Matouš 6:24 Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět a druhého milovat, k jednomu se přidá a druhým potom pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku.

25 Proto vám pravím: Nemějte starost o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Což není život víc než pokrm a tělo víc než oděv?

27 Kdo z vás může o jedinou píď prodloužit svůj život, bude-li se znepokojovat?

1 Timoteovi 6:9 Kdo chce být bohatý, upadá do osidel pokušení a do mnoha nerozumných a škodlivých tužeb, které strhují lidi do zkázy a záhuby,

10 Kořenem všeho toho zla je láska k penězům. Z touhy po nich někteří lidé zbloudili z cesty víry a způsobili si mnoho trápení.

Charita

Již v Mojžíšském zákoně byl stanoven určitý způsob sociálního chování, jak bylo řečeno na začátku této přednášky. To platí i pro křesťany, protože zásady Mojžíšského zákona platí stále. Stále také platí i to, že přetrvávají nerovnosti ve společnosti.

Formy vzájemné výpomoci se zase mohou lišit podle dané situace a možností. V této souvislosti by bylo vhodné rozlišovat, kdo je skutečně náš bližní. *Lukáš kap. 10 Podobensví o milosrdném Samařanu.* (Z charity zprostředkované speciálními organizacemi se k adresátu údajně dostane pouze cca 8% původní částky).

Matouš 5:17 Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit.

Jakubův 1:27 Pravá a čistá zbožnost před Bohem a Otcem znamená pamatovat na vdovy a sirotky v jejich soužení a chránit se před poskvrnou světa.

Shrnutí:

Jak bylo již řečeno, ke katastrofálnímu scénáři by nemuselo nutně dojít, pokud by se lidstvo poučilo a začalo se chovat dle zásad popsaných v Bibli, tj. křesťansky. Z přednášky však vyplývá, že vzhledem k působení a vlivu satana, je pravděpodobnost tohoto scénáře mizivá.

Přesto bychom neměli boj proti zlu vzdávat, ale naopak se snažit v reálném, každodenním životě prokazovat, že cesta křesťanství je jediným možným východiskem pro celé lidstvo.

Římanům 2:6-10 On `odplatí každému podle jeho skutků'. Těm, kteří vytrvalostí v dobrém jednání hledají nepomíjející slávu a čest, dá život věčný. Ty však, kteří prosazují sebe, odpírají pravdu a podléhají nepravosti, očekává hněv a trest. Soužení a úzkost padne na každého, kdo působí zlo,... avšak sláva, čest a pokoj čeká každého, kdo působí dobro.

Stejně jako v minulosti Bůh použije pro provedení svých záměrů "Syna člověka".

Tímto tématem se do určité míry zabývala předcházející přednáška a v současné době pracujeme na samostatné studii na toto téma.

V dobách konce první smlouvy to byl člověk Ježíš Kristus a dnes očekáváme jeho zástupce, také člověka.

Proto se pravidelně scházíme na Pánově večeři, kdy vyznáváme oběť Ježíše Krista dokud podruhé nepřijde.

Marek 14:25 Amen, pravím vám, že nebudu již pít z plodu vinné révy až do toho dne, kdy budu pít nový kalich v Božím království."

Jan 13:20 Amen, amen, pravím vám, kdo přijímá toho, koho pošlu, mne přijímá. A kdo přijímá mne, přijímá toho, který mě poslal.

[Zpět na seznam](#)